

Pro tento mylný právní názor bylo napadené rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8994.

Pojištění nemocenské: § 20, odst. 2. zákona č. 221/24 nepřipouští výkladu, jakoby zaměstnavatel, jenž přihlásil zaměstnance povinně pojištěného opožděně a po onemocnění, byl zavázán, nahraditi pojišťovně podpůrný náklad jen do dne opožděné přihlášky.

(Nález ze dne 17. ledna 1931 č. 438.)

Prejudikatura: Boh. A 8684/30.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Nitře proti župnímu úřadu v Nitře o nemocenské pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká náhrady podpůrného nákladu za Josefa K., zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Nitře — st-lka — uložila výměrem z 10. dubna 1928 majiteli hotelu »Slavia« v N. Bedřichu K., aby podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 nahradil částkou 1.908 Kč 50 h náklady, jež pojišťovně vznikly podporováním Josefa K., přihlášeného opožděně a po onemocnění. K odvolání zaměstnavatelovu změnil okresní úřad v Nitře výměrem z 15. května 1928 tento platební výměr v tom smyslu, že odvolatel má okr. nemoc. pojišťovně v Nitře zaplatiti peněz, rovnající se dlužnému pojistnému i s úroky z prodlení a to od 26. dubna 1927 do 11. října 1927 a nahraditi dávky, které pojišťovna učinila v době od 3. listopadu do 11. listopadu 1927 dle § 20 zák. č. 221/24. — — —

Župní úřad v Nitře nař. rozhodnutím odvolání pojišťovny nevyhověl.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nemoc. pojišťovna v N., žádajíc jeho zrušení pro nezákonnost. Uplatňuje, stejně jako ve svém odvolání z výměru okr. úřadu, že § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 nemá ustanovení, podle kterého by byl zaměstnavatel povinen pojišťovně nahraditi léčebné opožděně přihlášeného zaměstnance a onemocnělého ještě před přihlášením jen po dobu od vzniku pojistného případu až do přihlášení u pojišťovny, naopak cit. paragraf výslovně ukládá zaměstnavateli náhradu celého nákladu dávek, který pojišťovna v daném případě dle zákona pojištěnci poskytla.

O stížnosti uvážil nss toto:

V daném případě zjistil úřad, že Josef K., jenž vstoupil do zaměstnání u Bedřicha K. dne 26. dubna 1927, byl zaměstnavatelem k pojištění přihlášen až 11. října 1927, když už od 3. října 1927 byl nemocen. Vzal tedy úřad za zjištěno, že se přihláška stala po uplynutí třídní lhůty, stanovené §em 17 zák. č. 221/24 a po onemocnění zaměstnance.

Podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 jest zaměstnavatel povinen nahraditi nemocenské pojišťovně náklad na dávky, jež pojišťovna učinila podle ustanovení zákona nebo stanov, ačkoli pojištěnec nebyl přihlášen

buď vůbec nebo nenáležitým způsobem (§ 18 odst. 1 písm. a) nebo po uplynutí lhůty § 17 teprve, když nastal pojistný případ.

Předpis ten zavazuje zaměstnavatele ve všech zde uvedených případech nahraditi pojišťovně náklad na dávky, jež učinila podle ustanovení zákona nebo stanov, a nikoliv snad dávek jiných, vybočujících z tohoto rámce. Doba, kdy opožděná přihláška byla učiněna, má význam jen potud, že pojistný případ (onemocnění) musí ji časově předcházeti, takže, byla-li přihláška podána sice po uplynutí lhůty, stanovené v § 17 cit. zák., avšak před onemocněním pojištěnce, nenastává povinnost k náhradě podpůrného nákladu, vzniklého pojišťovně z tohoto pojistného případu (srov. Boh. A 8684/30).

Pro názor žal. úřadu, že při opožděné přihlášce pojištěnce hradí zaměstnavatel pojišťovně pouze náklad, vzniklý jí podporováním člena ode dne onemocnění do dne přihlášky, není tedy v zákoně opory.

Odůvodnění nař. rozhodnutí — recipované z výměru okr. úřadu — že »pojišťovna přijetím přihlášky existenci pojistného poměru vzala na vědomí a tím dnem ztratila oprávnění na další zatěžování zaměstnavatele dávkami, vyplývajícími z titulu nejestvujícího pojistného poměru«, vkládá do zákona něco, co zákon neobsahuje, a přehlíží, že nemoc. pojištění — a jen o toto jde — nastává ex lege (§§ 2 a 7 cit. zák.) a že poskytnouti nemocenské dávky jest povinna pojišťovna stejně, ať se přihláška stala řádně čili nic. Účelem předpisu § 20 odst. 2 jest zajistiti, aby zaměstnavatelé povinnosti v §§ 17 a 18 jim uložené řádně dostáli, má proto povahu pořádkové pokuty, pozůstávající právě v tom, že nedbalý zaměstnavatel musí nésti náklad, který by jinak šel na vrub pojišťovny.

Z těchto úvah plyne, že § 20 odst. 2 cit. zák. nepřipouští výkladu, že zaměstnavatel, který přihlásil zaměstnance povinně pojištěného opožděně a po onemocnění, jest zavázán hraditi podpůrný náklad jen do dne opožděné přihlášky. Nař. rozhodnutí, jež si takto nesprávně vykládalo cit. předpis, bylo proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8995.

Církevní věci. — Řízení před nss-em: Církevní představenstvo a farář jednotlivé něm. evangelické obce církevní, kteří v řízení správním jako rekurenti nevystupovali, nejsou legitimováni ke stížnosti na nss do rozhodnutí ministerstva, kterým bylo rozhodováno o rekursu správy něm. evangelické církve v Čech., na Mor. a ve Slez. do rozhodnutí zsp-é v matriční věci, týkající se oné obce.

(Nález ze dne 19. ledna 1931 č. 30.926/28.)

V ě c: Církevní představenstvo a farář německé evangelické obce v Brně proti ministerstvu vnitra o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odmítnuta byla jako opožděná a tedy nepřipustná stížnost správy Německé evangelické církve v Čech., na Mor. a ve Slez. v J., podaná do výnosu zsp-é v Brně z 26. srpna 1926,